

YÊU CHÚA BẰNG CÁCH YÊU NGƯỜI

(Chúa Nhật 30 TN A: Xh 22,20-26; 1 Tx 1,5c-10; Mt 22,34-40) - Lm. GB Phạm Quang Sang, CMF

Kính thưa quý ông bà và anh chị em,

Làm sao biết chúng ta thật sự yêu mến Thiên Chúa? Phải chăng là siêng năng cầu nguyện, tham dự Thánh lễ và thực hành các việc đạo đức? Tất cả đều cần thiết, nhưng chưa đủ. Bởi tình yêu dành cho Thiên Chúa không chỉ được thể hiện nơi nhà thờ, mà còn phải được chứng minh trong cách chúng ta đối xử với nhau mỗi ngày. Trong Tin Mừng hôm nay, khi được hỏi điều răn nào trọng nhất, Đức Giêsu trả lời: *“Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn người.”* Rồi Người nói thêm: *“Người phải yêu người thân cận như chính mình”* (Mt 22,37-39). Đức Giêsu khẳng định: *“Tất cả Luật Môsê và các sách ngôn sứ đều tùy thuộc vào hai điều răn ấy”* (Mt 22,40). Như thế, tình yêu chính là nền tảng của đời sống đức tin. Bởi như thánh Gioan khẳng định: *“Ai không yêu thương người anh em mà họ trông thấy, thì không thể yêu mến Thiên Chúa mà họ không trông thấy”* (1 Ga 4,20). **Hai điều răn, nhưng chỉ một tình yêu: yêu Chúa hết lòng và yêu người bằng cả cuộc sống.**

Trước hết, **yêu Chúa hết lòng** nghĩa là để **Thiên Chúa giữ vị trí cao nhất trong cuộc đời mình**. Đức Giêsu nhắc lại lời kinh *Shema* của dân Israel: *“Nghe đây, hỡi Israel! Đức Chúa, Thiên Chúa chúng ta, là Đức Chúa duy nhất”* (Đnl 6,4). Vì chỉ có một Thiên Chúa, nên chúng ta được mời gọi yêu mến Người bằng cả trái tim, tâm hồn và trí khôn; nghĩa là tin tưởng, trung thành và tìm kiếm thánh ý Người trong mọi hoàn cảnh. Nhưng yêu Chúa không chỉ bằng những lời tuyên xưng, mà còn bằng những lựa chọn cụ thể: chọn thánh ý Chúa thay vì ý riêng, sự công bằng thay vì gian dối, tha thứ thay vì hận thù. Bởi Đức Giêsu đã nói: *“Nếu anh em yêu mến Thầy, anh em sẽ giữ các điều răn của Thầy”* (Ga 14,15). **Yêu Chúa không chỉ là dành cho Người một khoảng thời gian, mà là để Người hướng dẫn cả cuộc đời.**

Thế nhưng, **tình yêu dành cho Thiên Chúa không thể trọn vẹn nếu thiếu tình yêu đối với tha nhân**. Trong bài đọc I, Thiên Chúa truyền dân Người không được áp bức người ngoại kiều, ức hiếp mẹ góa con côi hay bóc lột người nghèo. Bởi Thiên Chúa không đứng trước nỗi đau của những người yếu thế. Người nghe tiếng kêu của họ và mời gọi chúng ta cũng biết mở lòng trước những ai đang đau khổ. Đức Giêsu còn khẳng định: *“Mỗi lần các người làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các người đã làm cho chính Ta vậy”* (Mt 25,40). **Chúng ta không thể nói mình yêu mến Thiên Chúa mà lại cố tình làm ngơ trước nỗi đau của anh chị em mình.**

Nhưng, người đang cần tình yêu của chúng ta đôi khi không ở đâu xa, mà chính là người sống bên cạnh chúng ta mỗi ngày. Có khi chúng ta rất lịch sự với người ngoài, nhưng lại dễ nóng giận với người thân; rất kiên nhẫn với người xa lạ, nhưng lại thiếu kiên nhẫn với cha mẹ, vợ chồng và con cái. Có những người cha, người mẹ hy sinh cả cuộc đời cho con, nhưng khi tuổi già lại không ai chăm lom. Có những đôi vợ chồng sống bên nhau nhiều năm, nhưng một lời cảm ơn cũng trở nên hiếm hoi. Có những anh chị em ruột thịt không nhìn mặt nhau chỉ vì một hiểu. **Chúng ta có thể sống rất gần nhau dưới một mái nhà, nhưng lại để trái tim mình ngày càng xa nhau.**

Sau cùng, **yêu thương còn là để tình yêu Thiên Chúa biến đổi chính con người chúng ta**. Trong bài đọc II, thánh Phaolô ca ngợi các tín hữu Thessalônica vì họ đã *“từ bỏ ngẫu tượng mà quay về với Thiên Chúa, để phụng sự Thiên Chúa hằng sống và chân thật”* (1 Tx 1,9). Đức tin đã thay đổi cuộc đời họ, biến họ thành gương sáng cho những cộng đoàn khác. Ngày nay, những ngẫu tượng chúng ta cần từ bỏ có thể là tiền bạc, danh vọng hay cái tôi quá lớn khiến chúng ta khó yêu thương và tha thứ. Bởi có những lúc, điều ngăn cản chúng ta yêu thương không phải vì thiếu cơ hội, mà vì chúng ta quá muốn bảo vệ cái tôi của mình. Vì thế, người chồng yêu Chúa được mời gọi biết chung thủy và quan tâm đến vợ; người vợ yêu Chúa biết yêu thương và nâng đỡ chồng; cha mẹ yêu Chúa biết giáo dục con cái bằng tình thương và gương sáng; con cái yêu Chúa biết kính trọng và chăm sóc cha mẹ, nhất là khi các ngài tuổi cao sức yếu. **Đức tin không chỉ làm cho chúng ta trở thành những người đạo đức hơn, mà còn giúp chúng ta trở thành những người biết yêu thương hơn.**

Kính thưa anh chị em, **yêu Chúa và yêu người là hai chiều kích không thể tách rời của một đời sống đức ái**. Chính tình yêu Chúa là nguồn sức mạnh giúp chúng ta yêu thương, ngay cả khi điều ấy không dễ dàng. Trong Thánh lễ này, Đức Giêsu không chỉ dạy chúng ta yêu thương, nhưng còn trao ban chính Mình và Máu Người làm lương thực nuôi dưỡng tình yêu ấy. **Ước gì mỗi lần đón nhận Thánh Thể, chúng ta cũng biết trở nên tấm bánh được bẻ ra cho tha nhân**, qua một lời hỏi thăm, một sự tha thứ hay một nghĩa cử yêu thương. Bởi cách đẹp nhất để thưa với Thiên Chúa: *“Lạy Chúa, con yêu mến Chúa,”* chính là sống sao để những người gặp gỡ chúng ta cũng cảm nhận được tình yêu của Người. Amen.